

Oogklepdenken

Ruben Mersch

Download now

Read Online ➔

Oogklepdenken

Ruben Mersch

Oogklepdenken Ruben Mersch

Oogklepdenken Details

Date : Published by De Bezige Bij Antwerpen (first published November 1st 2012)

ISBN :

Author : Ruben Mersch

Format : ebook

Genre : Nonfiction, Science

 [Download Oogklepdenken ...pdf](#)

 [Read Online Oogklepdenken ...pdf](#)

Download and Read Free Online Oogklepdenken Ruben Mersch

From Reader Review Oogklepdenken for online ebook

Leen Pauwels says

Zou verplichte kost moeten zijn voor elke middelbare scholier (mits de nodige kritische noten). Heel vermakelijk ook. Niet bijzonder origineel (veel van zijn voorbeelden staan ook in andere boeken) maar duidelijk uitgelegd voor 'beginners in kritisch denken'.

Bou says

Onze innerlijke idioot. Op de een of andere manier heeft de evolutie ons opgezadeld met een denkkader wat zich niet echt leent voor een wetenschappelijke benadering. In dit boek behandelt Ruben Mersch de valkuilen in ons denken en ontmaskert hij de idioot die in een ieder van ons scheelt.

Gelukkig is er een manier om onderscheid te maken tussen wat waar is, en iets wat 'minder' waar is. Hij introduceert verschillende termen waarmee hij probeert duidelijk te maken hoe het komt dat we vaak door de bomen het bos niet meer kunnen zien en hoe hiervan misbruik gemaakt kan worden. In dat opzicht doet dit boek veel denken aan de klassieker *Bad Science* van Ben Goldacre. Niet voor niks komen veel voorbeelden uit dit boek.

Het is een vermakelijk boek en kan prima dienen als introductie voor het herkennen van pseudo science en stelt je in staat kritische kanttekeningen te zetten bij de diverse discussies die tegenwoordig plaatsvinden op het internet.

Taxigilbert says

Kahneman licht. Op zich vertelt de auteur geen onzin, maar al bij al zitten er in dit te veel autobiografische elementen. Sara, Ada, Humo en Ruben interesseren mij geen barst. Het verwondert mij dat de auteur nog niet in een programma van Vier opdook. Thinking fast and slow gaat dieper tot de kern.

Bart says

a chilling read ;)

Jan says

Meersch popularisereert wetenschapsfilosofie en dat is een goede zaak ten alle tijde, maar toch vooral in onze tijd met historisch ongeziene geschreven informatieproductie (marketing, ons staatsblad, 'wetenschap', internet, ...). Iedereen die bij elke beslissing zijn idioot het zwijgen probeert op te leggen is echter weinig praktisch en dus denk ik eerder in de richting van structurele maatregelen (administratieve standardisering,

verplichte transparantie van 'handelsgeheimen' etc.) Maar goed, het is sowieso lovenswaardig wat hij probeert door middel van leuk geschreven boeken en krantenartikels.

Alleen geeft hij enkel zijn eigen visie mee. Ik heb vooral problemen met zijn geloof in kanswiskunde om te beschrijven en voorspellen. De veronderstellingen waarop zo'n modellen gebouwd worden zijn bedenkelijk (normaalverdeling, lineariteit, etc.). Maar het staat goed (serieus) en zo trapt Meersch in dezelfde val die hij in een eerder hoofdstuk blootlegde: die modellen fungeren als een vorm van retoriek te impoosant voor velen om kritisch over te beginnen denken. Ze zijn niet zozeer empirisch beschrijvend, ze beïnvloeden de empirie ook; ze geven een momentopname de effectieve status van gidsende waarheid. Ikzelf neem niet alles klakkeloos over van die 'postmodernisten', maar hun argumenten dienen wel serieus genomen te worden, lieve idioot ;) Wiskunde is een menselijke uitvinding, een middel met beperkingen, de gekroonde bastaard in de hiërarchie der 'wetenschappen'.

Ik zou dit niet hoeven op te schrijven omdat het al zonneklaar voor me was als kind, maar op het risico af niets substantieels bij te dragen: kansen bestaan niet werkelijk, ze zijn een manier om met 'de werkelijkheid' om te gaan. De meeste muntjes vallen niet mechanistisch 50/50 op kop of munt. Dat hangt af van hoe je het opgooit, de wind die er op dat moment waait, of dat muntje geërodeert is etc. Net zomin kunnen de 'quant'-algoritmes die grote volumes financieel kapitaal verhandelen op de beurzen de onderliggende werkelijkheid vatten, maar creëren die zelf (totdat die werkelijkheid ze inhaalt en de fictieve winsten doet verdampen). Of antropologisch: op Madagaskar zouden ze het concept geluk niet kennen. Ze kennen wel magie, dat eveneens een manier is om met onzekerheid om te gaan. Meersch heeft door dat ook wij onderhevig zijn aan "Cargo Cult", alleen bericht hij niet over "how deep the rabbit hole goes." (Tip: lees wat antropologie, taal filosofie en pedagogie.)

En nu een sigaret gaan paffen, want mijn idioot heeft er door dit boek zin in gekregen!

Marie-Paule says

De evolutie heeft ons opgepadeld met onze 'innerlijke idioot'. Als de oermens een geritsel in het gras hoorde, dan was het niet aangewezen dat zijn brein een langdurige - statistisch verantwoorde - analyse maakte van alle feiten en gegevens en die afwoog tegen de hypothese dat 'geritsel in het gras veroorzaakt wordt door een sabeltandtijger'. Snel patronen herkennen, afgaan op je buikgevoel, conclusies trekken zonder uitgebreide vooranalyses: daar kwam het op aan als je niet wilde eindigen als sabeltandtijgerlunch. Vandaag de dag wordt de mens geconfronteerd met andere uitdagingen, want zeg nu zelf: de kans dat je belaagd wordt door een sabeltandtijger, is wel heel klein geworden. In onze hedendaagse wereld worden we geconfronteerd met andere, veel complexere problemen, en spijtig genoeg is onze 'innerlijke idioot' niet geschikt voor dat soort uitdagingen: wetenschappelijke methodiek (daar is Popper weer !) en een inzicht in kansberekening brengen ons veel verder happy. 'Kan een aap met een toetsenbord voor zich Hamlet schrijven?' 'Post hoc ergo propter hoc', Octopus Paul die de voetbaluitslagen voorspelt', en tientallen andere voorbeelden tonen aan dat onze innerlijke idioot nog altijd heel prominent aanwezig blijft in ons brein, en dat in een tijd dat we beter gebaat zijn met genuanceerd 'wetenschappelijk' denken. Of zoals Robert Persig (Zen and the art of motorcycle maintenance) reeds zei: 'The real pupose of the scientific method is to make sure nature hasn't misled you into thinking you know something you actually don't know'. Moeilijk, zeg je? Lees het boek van Ruben Mersch en je begrijpt wat Persig bedoelde. En ja, dit is ook nog eens een leuk boek om te lezen, op het hilarische af, nu en dan. Fijn dat er in ons taalgebied zo'n boeken geschreven worden. Een waardige Nederlandstalige evenknie voor The Drunkard's Walk van Leonard Mlodinov. Lezen !

Elsa Vermoesen says

Heel interessant!

Paul De Belder says

Bij de meeste skeptische boeken denk je dikwijls: geweldige ideeën, maar je zou ze wat toegankelijker moeten kunnen maken voor een breed publiek. Daar is Ruben Mersch volgens mij goed in geslaagd.

Stefanie Leekens says

Een wetenschappelijk onderbouwd boek dat helder geschreven is en bijgevolg vlot leest. Inhoudelijk is er wel het minpunt dat het weinig nieuwe inzichten geeft. Ook vind ik het jammer dat de auteur het redeneervermogen van de lezer af en toe onderschat.

Serge Autrique says

Een zeer onderhoudend en kritisch boek over de al dan niet uitgelokte en opgedrongen denkfouten waar we dagelijks mee geconfronteerd worden.

Uitstekend en oogopener: het onderdeel 'veel hooi, weinig naald' over 'base rate neglect' fouten, vanaf pagina 127. Het onderdeel over 'causaal simplisme' in het daarop volgende hoofdstuk 4 is echter te lang gerokken en eerder geschreven met een belerend schoolmeestervingertje.

Stijn says

In 'Oogklepdenken' gaat Mersch op zoek naar de valkuilen in ons redeneervermogen. Hij doet dit aan de hand van verschillende wetenschappelijke onderzoeken en legt de lezer in klare taal en met eenvoudige voorbeelden uit wat ze ons kunnen leren. Het verhaal wordt voortdurend verrijkt met persoonlijke ervaringen en anekdotes, waardoor het erg ontspannend leest.

Ook durft Mersch zichzelf en het boek meermaals in vraag te stellen en heeft hij de moeite genomen om een uitgebreide bronnenvermelding op te nemen, wat de geloofwaardigheid alleen maar versterkt en de boodschap nog duidelijker doet overkomen. Verder is er een lijst opgenomen met referentiewerken die als leestips dienen.

Inhoudelijk minpuntje is dat het allemaal niet echt nieuw is: de meeste voorbeelden en theorieën waren mij al

bekend, hoewel ik niet echt thuis ben in het onderwerp.

Neemt niet weg dat ik dit een zeer aangenaam boek om lezen vond. Een aanrader dus.

Davy Buntinx says

Goed geschreven helder boek. Samenvatting van enkele andere - en betere - Engelstalige kleppers (zoals 'Thinking fast and slow'), maar toch leuk om te lezen.

Tamara says

Voor alle mensen die teveel doorredeneren wanneer zij de resultaten uit artikelen lezen en vergeten kritische vragen te stellen wanneer zij deze informatie willen gebruiken.

In sommige aspecten een stap te ver naar mijn smaak, maar het principe is bij mij wel binnen gekomen.

Daarnaast heb ik gedurende het lezen van dit boek vaak moeten lachen. Dat is altijd een plus.

Ik raad dit boek ook aan voor alle studenten die moeite hebben met het begrijpen van statistiek. Makkelijker kan iemand het niet uitleggen. Wanneer je hier al thuis in bent is het soms iets langdradig.

Simon says

Een helder, samenhangend boek over de vallen waar ons brein vaak dreigt in te lopen. Zeer toegankelijk en vlot om te lezen zonder neerbuigend te zijn!

Jozef says

Mersch las duidelijk veel dezelfde boeken als ik: Kahneman, Taleb, Goldacre, Braeckman. Ik twijfel of hij ook het laatste boek van Luc Bonneux las.

In ieder geval, als je die boeken al las ga je hier niet zoveel meer bijleren. Als skepticisme nieuw is voor jou, dan is dit een zeer toegankelijke introductie.

Hij heeft toch enkele onnauwkeurigheden laten staan:

Zo insinueert hij over kommer en kwel in Chileense krottenwijken waarmee hij aantoont dat hij helemaal geen idee heeft van dat land en het over dezelfde kam scheert als andere Latijns Amerikaanse landen.

De signalen van het linkeroog gaan niet naar de rechter en van het rechter naar de linkerhersenhalft. Het is de linkerhalft van het beeld van beide ogen dat naar de rechterhersenhalft gaat en vice versa.
